

בְּמִי מִכָּה הַמִּשְׁמָעוֹת

מפת הצלקות

הַבְּדִיּוֹן מְבַלֵּיט אֶת כָּל הַפְּצָעִים.
אֲנִי רוֹצֶה לְסַמֵּן אֶת הַצִּלְקוֹת בְּעֵט שָׁחַר.
לְדַמֵּין שָׁהֵן מִפֶּת הַדְּרָכִים שֶׁהִתְאַדּוּ בְּזִכְרוֹן.
אֲנִי רוֹצֶה לְהִמָּס אֶת עֲצָמֵי בְּתוֹכָן וּלְחַזֵּר הַבִּיטָה

אמירה שחורה

אֵט אֵט אֲנִי שׁוֹתֶקֶת
הַמָּלָה הַשְּׁחֹרָה בּוֹלַעַת אֶת לְשׁוֹנִי
הּוֹפֶכֶת אוֹתָהּ לְחִשּׁוּפִית
מוֹסִיפָה לָּהּ שְׂרִיּוֹן וְהֵנָּה מְלִתִּי הִיא קוֹנֵכִיָּה מְסַלֶּסֶלֶת אֶל תּוֹךְ עֲצָמָה
אֶל תּוֹךְ הַלִּילָה הַשְּׁחֹרָה

הָאֵם אֶזְחַל בֵּין הָעוֹלָמוֹת
וְשֵׁם לֹא אֶמַר יוֹתֵר
לֹא אֶסְפֹּר?

הַשָּׁנִים הַשְּׁחֹרוֹת
אֶל הַלֵּב הַשְּׁחֹקֵק
מְלַמְדוֹת עֵכָשׁוּ אֶת שְׁפָתָהּ שֶׁל הַשְּׁתִּיקָה

רַק בַּיָּם הַלֵּבָן אֲנִי כּוֹתֶבֶת
אֲנִי כָּבֵד לֹא כָּאֵן
זוֹ לֹא אֲנִי, אֲנִי שׁוֹתֶקֶת
זֶה לֹא הָעֵט גַּם הוּא נֶעְלָם

זו הקונכיה המנמרת
אין כבר חרות אין פנים אין עוד אדם

את שתיקתי בלעה האלה
לי רק נותר להגיד אותה
שחרה

שאלות ללא משמעות

איך מכה המשמעות
היא באה, מגיעה,
לא
לא הולכת.

נשארת צפה כשושנת מים בבור ללא דפנות

כיצד מכה בנו המשמעות
היא עדינה? היא מסובלת? היא ברק הצורף את כל הנוגע בו?
היא כמו נגוב על הפנים שמבהירה את הטשטוש
או שהיא חול בעינים, אבנית בלשון, סדק בחליות
כיצד היא מכה בנו? כיצד בי?

היכן מכה בך המשמעות
בשפת החזה / בלב היד / בעפעף חבל הטבור?
היא זוחלת, מסובבת; היא שוחה, היא מדלגת?
היכן אפשר לתת לה לנוח,
לאן יסעו זרעיה להפריח פעלות?
איפה אאגר אותה: בנמצא? בדמיון? בזכרון?

מתי מכה בי המשמעות
כשסלע בי, כשדמעה מטפטפת, כששערי נפרם?
היא בת שניה, היא אם הזמן, היא שבריר עבר.

מִכָּה הִיא מַעֲבֵר לַשְּׁעוֹן, לְאַרְךָ הַשָּׁנָה, לַיָּד הַיּוֹמָן,
הִיא רוֹתַחַת שְׁנִיָּה אוֹ נִשְׁאֵת בְּלִי הַפְּסָקָה?
הָאֵם אֶתְפֹּס אוֹתָהּ עַד שְׁאֲדַע?

מִדּוּעַ מִכָּה הַמְשַׁמְעוֹת
הָאֵם הִיא מִכָּה, הָאֵם הִיא לְטוֹף אוֹ דְּגִדּוּג אוֹ שְׁרִיטָה?
הָאֵם הִישׁ שָׁלַח אוֹתָהּ?
הָאֵם הִבִּין הִישׁ שְׁאֲנִי כָּאֵן, וּמַחֲכָה?
הָאֵם יֵשׁ לָהּ סוֹף, הָאֵם הִיא שְׁקֻטָּה, הָאֵם הִיא נַעֲלָה
אוֹ שְׁמָא אֵין אוֹתָהּ אַף פֶּעַם

בְּמִי מִכָּה הַמְשַׁמְעוֹת
הָאֵם אֲנִי שֵׁם / הָאֵם הִיא כָּאֵן
הָאֵם בָּךְ וּבָךְ וּבְנוֹ וּבִנָּה
הִיא מִכָּה וּמַגִּיעָה וּמַפְתִּיעָה
הָאֵם הִיא תִּהְיֶה וְהִיתָה
הֲלֹא הִיא רַק מְלָה

היא האלוהים

הַמִּתְחַאֵה הַיָּאֵלֵהִים הַמִּתְחַאֵה הַיָּאֵלֵהִים הַמִּתְחַאֵה הַיָּאֵלֵהִים
הַדְּגֵל מִתְקַתֵּק עַל דֶּפֶק הָאִמָּה: אִימָה! פֶּתַח! מִלְחָמָה!
צָבְעֵי הַגּוֹאֵשׁ יָזְלוּ עוֹד מֵעֵט כִּי גֶשֶׁם פּוֹרֵץ כִּי רֹטֵב אָדָם מִטְפֹּטֶף מִכְּלִי הַזֶּיֶן
הֶהֱמוֹן מִתְגַּשֵּׁם בְּסִלְסוּלֵי הַהִימָנוֹן הַמִּתְחַאֵה הַמִּתְחַאֵה
הַמִּתְחַאֵה הַיָּאֵלֵהִים הַמִּתְחַאֵה הַיָּאֵלֵהִים

פּוֹסְעִים עַל סוּסִים עַל מַפְגִּינִים מַחְרִיבִים אֶת תֵּכֶן גּוֹפֶם
זו הַבִּיצָה זו
וְאֵין עוֹד (וְאֵין עוֹד?)
קַח תֵּן גָּבַשׁ שִׁפְט דָּרַשׁ שְׁקָל שָׁלֵם סִפּוֹר וּבִשּׁוּם אַפֵּן אֵל תַּחֲשֹׁב
שׁ
הַמִּתְחַאֵה הַיָּאֵלֵהִים

וַיִּנְפְּצוּ וַיַּחְרִיבוּ וַיַּדְעוּ שְׁאֵין יָדַע וְאֵין יוֹדַע מִחוּץ לַשִּׁיר
וְזָמַר וְזָמַר הַיִּמָּנוֹן הַפְּזֻמוֹנוֹת מִפְּרָקִים
אִישׁ אֶחָד מוֹל נָשׁוֹת הַיּוֹלְדוֹת חִילִים אֶחָד אֶחָד אֶחָד
הַיָּאֵלֵהִים
אֶחָד אֶחָד אֶחָד אֶחָד
הִלְכוּ
לֹא יַחְזֹרוּ
מִתֵּן, נִשְׁמָטוּ יָרוּ וְנִפְּלוּ לֹלֵא יָדַע לֹלֵא שִׁיר רַק פְּזֻמוֹן בְּלֵב רַק
הַמִּתְחַאֵה הַיָּאֵלֵהִים הַמִּתְחַאֵה הַיָּאֵלֵהִים הַמִּתְחַאֵה הַיָּאֵלֵהִים הַמִּדְיָנָה הַיָּאֵלֵהִים

הָעֵת
לְהַמִּיר אֶת הַפֶּתַח
לְקַשֵּׁשׁ עַל דָּגֵל הַפְּבְּרוֹק
הַמִּתְחַאֵה מִהֶפְכָּה תִּהְיֶה
אֲדָמָה כְּמוֹ הַלֵּב

או שְׁלֹא תִּהְיֶה
הַיָּאֵלֵהִים